

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/33/2012
Identifikačné číslo spisu:	9011010226
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9011010226.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Rabaka, reklamné panely, s.r.o., Rampová 5, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19628/2011/SCLVD-44008 zo dňa 30. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 246/2011 - 30 zo dňa 12. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 246/2011 - 30 zo dňa 12. júla 2012, p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobný návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového rozhodnutia a to Leteckého úradu Slovenskej republiky č. 5598/312-61/11 - R zo dňa 24. júna 2011, ktorým prvostupňový správny orgán v zmysle § 87 ods. 1 stavebného zákona č. 50/1976 Zb. nariadil žalobcovi ako vlastníkovi vykonať nevyhnutnú úpravu reklamného zariadenia (ďalej len „RZ“) BIGBOARD v tvare „V“, na jednej nohe, dve reklamné plochy o rozmere 9,6x3,6 a to v územnom obvode Letiska Ružomberok na parc. KNC 2475/2 v kat. úz. C. v rozsahu nariadenej úpravy a to zníženie reklamného zariadenia o minimálne 5,48 m, t. j. najvyšší bod reklamného zariadenia po úprave nesmie prevyšovať 502,69 m n.m. Bpv. A zároveň Letecký úrad Slovenskej republiky stanovil vlastníkovi reklamného zariadenia v zmysle § 87 ods. 3 stavebného zákona príslušné podmienky na vykonanie nariadenej úpravy, ktoré sú stanovené v bodoch 1 až 9 výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia Leteckého úradu Slovenskej republiky.

Krajský súd v Bratislave takto rozhodol, keď mal za preukázané, že rozhodnutím leteckého úradu o umiestnení sporného reklamného zariadenia zo dňa 25. októbra 2010 boli určené podmienky č.1-8, pričom v podmienke 6c bolo uvedené, že „žadateľ je povinný rešpektovať výškové obmedzenie vyplývajúce z ochranných pásiem letiska Ružomberok“ a z vykonanej kontroly inšpektorom leteckého úradu dňa 6. mája 2011 bolo zistené, že predmetné reklamné zariadenie presahuje svojou výškou ochranné pásmo prechodovej plochy letiska Ružomberok o 5,48 m a preto začal letecký úrad z

vlastného podnetu konanie o odstránení stavby a vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo v odvolacom konaní potvrdené žalovaným. Krajský súd ďalej dôvodil, že sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaných správnych orgánov, nakoľko predmetné reklamné zariadenie svojou výškou ohrozuje bezpečnosť leteckej prevádzky, je nevyhnutné poskytnúť ochranu verejnému záujmu a vykonať nevyhnutnú úpravu predmetného reklamného zariadenia tak ako to uviedol v pôvodnom rozhodnutí v roku 2007 Letecký úrad Slovenskej republiky. Námietky žalobcu krajský súd preto považoval za právne irelevantné.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania. Uviedol že v konaní pred správnymi orgánmi došlo k vadám a správne orgány pochybili, pričom Letecký úrad SR v rozhodnutí o povolení reklamného zariadenia žalobcu nezabezpečil dostatočne ochranu jeho práv, pretože mu povolil umiestniť jeho reklamné zariadenie iba na základe jednoduchšej projektovej dokumentácie, ktorá určovala samotnú výšku reklamného zariadenia. Na základe tejto dokumentácie, ktorá je pojatá aj do administratívneho spisu a do správneho konania pred Leteckým úradom Slovenskej republiky ústiaceho do vydania rozhodnutia o povolení reklamného zariadenia žalobcu, bolo zjavné aká je výška reklamného zariadenia žalobcu. Žalobca preto namietal nezákonný administratívny postup prvostupňového stavebného úradu - Leteckého úradu Slovenskej republiky, ktorý nesprávne posúdil výšku reklamného zariadenia odvolateľa vo vzťahu ku ochranným pásmam letiska v tejto lokalite a tak isto namietal aj rovnaký nezákonný postup žalovaného, ktorý takýto postup prvostupňového stavebného úradu potvrdil. Ak mal prvostupňový stavebný úrad pochybnosti o tom aká je výška reklamného zariadenia, alebo ako bude takáto výška ovplyvňovať letovú prevádzku letiska, mal na základe zákonných možností vyzvať žalobcu na doplnenie presnej projektovej dokumentácie s okótovaním výšky reklamného zariadenia ako aj okolitého prostredia a ak by malo dôjsť ku ovplyvneniu ochranných pásiem letiska, nemal mu vydať rozhodnutie o povolení reklamného zariadenia. Žalobca poukazoval na svoje dobromyseľné konanie v procese správneho konania kedy splnil všetky podmienky, ktoré vyžadoval prvostupňový stavebný úrad pre vydanie rozhodnutia o povolení reklamného zariadenia žalobcu. Poukázal na znenie § 15 ods. 2 a ods. 3 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, ktoré presne určujú čo má obsahovať žiadosť o povolenie reklamného zariadenia. Z toho vyplýva, že pokiaľ žalobca splnil tieto podmienky a určil výšku reklamného zariadenia jednoduchou technickou dokumentáciou a stavebný úrad v konaní nežiadal inú, má sa za to, že stavebný úrad akceptoval takúto dokumentáciu a presne vedel akú bude mať žalobcovo reklamné zariadenie výšku. V konaní pred správnymi orgánmi došlo ku vadám aj tým, že žalovaný argumentoval, že v stavebnom povolení bola v bode 6c podmienka o rešpektovaní výškových obmedzení vyplývajúcich pre ochranné pásmo letiska Ružomberok. Takéto ochranné pásma neboli pre túto lokalitu podľa žalobcu stanovené žiadnym všeobecne záväzným právnym predpisom a neboli exaktne vymedzené ani v správnom konaní predchádzajúcom vydaniu stavebného povolenia a ani v samotnom stavebnom povolení, pričom správu týchto ochranných pásiem ako aj ich ochranu má v kompetencii sám Letecký úrad Slovenskej republiky, ktorý stavebné povolenie pre žalobcu vydával.

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky sa ku odvolaniu žalobcu písomne vyjadrilo a žiadalo, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako zákonný potvrdil. Žalovaný uviedol, že odmieta tvrdenia žalobcu uvedené v jeho odvolaní, že by v správnom konaní došlo k vadám zo strany žalovaného a Leteckého úradu Slovenskej republiky. V správnom konaní, v ktorom žalovaný preskúmaval rozhodnutie Leteckého úradu Slovenskej republiky, ktorým bolo rozhodnuté o znížení reklamného zariadenia žalobcu o minimálne 5,48 m, nezistil žiadne procesné pochybenia, prípadne nesprávny úradný postup, ktorý by mal právne relevantný negatívny vplyv na rozhodnutie leteckého úradu vo veci samej. Žalobca predložil Leteckému úradu Slovenskej republiky len typovú dokumentáciu, ktorá spĺňala iba všeobecné technické požiadavky na stavbu a preto letecký úrad v povoľovacom rozhodnutí o umiestnení reklamného zariadenia žalobcovi striktné stanovil povinnosti a záväzné podmienky, ktoré musel žalobca pri stavbe reklamného zariadenia dodržať a tieto podmienky a povinnosti žalobca preukázateľne nesplnil. Tvrdenie žalobcu, že v správnom konaní konal dobromyseľne, považuje žalovaný za nepreukázané, pretože žalobca nerešpektoval podmienky, ktoré mu stanovil letecký úrad pri umiestňovaní jeho reklamného zariadenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti rozsudku krajského súdu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu.

Podľa druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku / ďalej len „OSP“, / je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „letecký zákon“) bezpečnosť leteckej prevádzky na letiskách a spoľahlivú činnosť podľa leteckých pozemných zariadení, ako aj vytvorenie podmienok na ich ďalší rozvoj zabezpečujú ochranné pásma.

Podľa § 29 ods. 2 leteckého zákona ochranné pásma na návrh prevádzkovateľa letiska alebo leteckého pozemného zariadenia určuje rozhodnutím letecký úrad na základe záväzného stanoviska stavebného úradu. Určenie ochranných pásiem je podmienkou na vydanie povolenia na prevádzku verejného letiska alebo leteckého pozemného zariadenia (§ 32 ods. 1).

Podľa § 29 ods. 3 leteckého zákona letecký úrad v rozhodnutí o určení ochranných pásiem zakáže alebo obmedzí v ochranných pásmach najmä umiestňovať stavby alebo zariadenia, vysádzať porasty alebo ich nechať rásť nad určenú mieru a vykonávať činnosti, ktoré môžu ohroziť bezpečnosť leteckej prevádzky. Podľa § 29 ods. 4 leteckého zákona vlastníci stavieb a zariadení nestavebnej povahy v ochranných pásmach sú povinní, ak to vyžaduje zaistenie bezpečnosti leteckej prevádzky, umiestniť a udržiavať na týchto objektoch letecké prekážkové značenie; náklady na dodatočné umiestnenie a údržbu leteckého prekážkového značenia v ochrannom pásme už prevádzkovaného letiska alebo leteckého pozemného zariadenia uhrádza prevádzkovateľ letiska alebo leteckého pozemného zariadenia.

Podľa § 29 ods. 5 leteckého zákona druhy ochranných pásiem, ich tvary a rozmery, ako aj podrobnosti o zákaze a obmedzeniach (ods. 3) ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. V posudzovanom prípade je nesporné, že letecký úrad povolil umiestnenie príslušného reklamného zariadenia žalobcovi rozhodnutím č. 9439/308 - 210/07 - PRZ-3 zo dňa 25. októbra 2010. Z rozhodnutia Leteckého úradu Slovenskej republiky vyplýva, že jeho rozhodnutím bolo povolené v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona umiestnenie reklamného zariadenia s názvom BIGBOARD v tvare „V“ na jednej nohe. V tomto rozhodnutí zároveň letecký úrad na umiestnenie reklamných zariadení určil konkrétne podmienky pre žalobcu a to v bodoch 1 až 8, ktoré podmienky sú súčasťou rozhodnutia o umiestnení príslušnej stavby.

Z bodu 6c/ rozhodnutia leteckého úradu zo dňa 25. októbra 2007 vyplýva, že letecký úrad uložil žalobcovi povinnosť pri umiestnení reklamných zariadení a to: rešpektovať výškové obmedzenie vyplývajúce z ochranných pásiem letiska Ružomberok.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania správnym orgánom, tak žalobca si uvedenú povinnosť vyplývajúcu mu z bodu 6 c/ rozhodnutia leteckého úradu zo dňa 25. októbra 2007 nie dôsledne splnil, keď príslušné reklamné zariadenie presahuje svojou výškou ochranné pásmo v prechodovej ploche letiska Ružomberok o 5,4 m, v dôsledku čoho letecký úrad začal z vlastného podnetu konanie o odstránení stavby podľa § 87 ods. 1 stavebného zákona. Letecký úrad nariadil žalobcovi nevyhnutnú

úpravu reklamného zariadenia a to jeho zníženie o minimálne 5,48 m. Zároveň letecký úrad v zmysle § 87 ods. 3 stavebného zákona určil žalobcovi na vykonanie nariadenej úpravy svojím rozhodnutím č. 5598/312 - 61/11 - R zo dňa 24. júna 2011 i príslušné podmienky v bodoch 1 až 9, ktoré sú súčasťou výrokovej časti rozhodnutia leteckého úradu zo dňa 24. júna 2011.

Odvolací súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca si dôsledne nespĺnil ani podmienku č. 7 z rozhodnutia o povolení umiestnenia stavby reklamného zariadenia, v zmysle ktorej žalobca bol povinný oznámiť písomne leteckému úradu ukončenie stavebných prác, avšak žalobca si túto podmienku splnil až dodatočne a to po písomnej výzve leteckého úradu zo dňa 12. novembra 2009. Keďže bolo dodatočne zistené porušenie ďalšie podmienky vyplývajúcej z bodu 6c/, tak následne letecký úrad využil zákonnú možnosť v ust. § 87 ods. 4 stavebného zákona a určil žalobcovi, že jeho reklamné zariadenie po zrealizovaní stavebnej úpravy bude možné užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia (letecký úrad pôvodne nevyžadoval aj kolaudáciu predmetnej stavby).

Podľa § 87 ods. 1 stavebného zákona, stavebný úrad nariadi vo verejnom záujme vlastníkovi stavby uskutočniť nevyhnutné úpravy na stavbe (na vlastné náklady vlastníka stavby), ak stavba nezodpovedá základným požiadavkám na stavby a tým ohrozuje alebo obťažuje užívateľov alebo okolie stavby. K základným požiadavkám na stavby patrí podľa § 43d ods. 1 písm. d/ stavebného zákona (v znení účinnom v čase rozhodnutia o umiestnení stavby) aj bezpečnosť stavby pri jej užívaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že obrana žalobcu, že doteraz príslušné ochranné pásma v danej lokalite neboli všeobecne záväzným právnym predpisom určené, je právne irelevantná. V danom prípade totiž Letecký úrad Slovenskej republiky ako príslušný orgán štátnej správy na úseku civilného letectva (§ 46 ods. 1 písm. b/) má v zmysle § 28 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) postavenie špeciálneho stavebného úradu pre stavby v územných obvodoch letísk a stavby leteckých pozemných zariadení a zároveň má postavenie dotknutého orgánu štátnej správy pri prerokúvaní územných plánov a ich zmien a doplnkov a v územnom konaní (§ 140a ods. 1 písm. a/ a § 20 až 23 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov) v zmysle § 28 ods. 3 leteckého zákona č. 143/1998 Z. z. a to pri stavbách v ochranných pásmach letísk a v ochranných pásmach leteckých pozemných zariadení, ako aj pri ďalších stavbách podľa § 30, ktoré môžu ohroziť bezpečnosť leteckej prevádzky.

Preto vzhľadom na vyššie uvedené kompetencie Leteckého úradu SR, ak následne po zhotovení príslušnej stavby žalobcom zistili inšpektori tohto úradu také nedostatky v stavbe žalobcu, ktoré by mohli ohroziť verejný záujem, ktorým je bezpečnosť leteckej prevádzky, bol potom letecký úrad povinný konať ex offio a pokiaľ nariadil rozhodnutím upraviť predmetnú stavbu žalobcu (znižiť jej výšku, aby nepresahovala svojou výškou ochranné pásmo v prechodovej ploche letiska) postupoval v súlade so zákonom.

Najvyšší súd v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil ani takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O.s.p.), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie, považoval potom námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v dôvodoch rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od právneho názoru krajského súdu v danej veci odchýlil (napr. zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska) a preto v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.